

**Ministeren for Grønland (Mikael Gam):** Må jeg herpå svare, at jeg ikke kan love at tage sagen op i indeværende finansår, men som jeg har sagt: sømandshjemmet er med på anlægsprogrammet for næste år, og det er virkelig alvorligt ment.

Jeg må have lov at korrigere en enkelt ting i det ærede medlems sidste indlæg. Det var udtalelsen om forsamlingshusene i Holsteinsborg. Der har indsneget sig en misforståelse her. Det er rigtigt nok, at der findes 2 forsamlingshuse i Holsteinsborg, men det er tvivlsomt, om der er særlig meget ved noget af dem, og der er slet ikke tale om, at det er staten, som har opført disse forsamlingshuse; det er rent private huse, som er opført i årenes løb — endda for mange år siden.

Hvad angår forsamlingshusbyggeriet, forholder det sig således, at holsteinsborgerne ved en rask handling — dog ikke noget røvertogt — men på en fiks måde har fået fat i en del værdifuldt materiale fra nogle amerikanske barakker, der for en tid var opført syd for Holsteinsborg i anledning af oprettelsen af et større anlæg på en fjeldtop. Dér fik de en del ret kostbart materiale, som de har liggende, og de søger for øjeblikket, netop i år, om lån og tilskud o. s. v. på sædvanlig måde til forsamlingshuse i Grønland, det vil sige til et rigtigt hus, fordi intet af de to huse, som de har, duer. Det er sådan, det forholder sig med forsamlingshusene deroppe. Derfor ville vi — hvis vi imødekom det ærede medlem — stå over for en dobbelt ansøgning i år, idet der da kunne blive tale om tilskud både til et forsamlingshus og til et sømandshjem. Jeg skal støtte denne sag så kraftigt, som jeg kan, men i år tør jeg i alt fald ikke love det bliver.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Chr. Madsen* til arbejdsministeren:

„Har ministeren overvejet den vanskelige økonomiske situation, Arbejdsmændenes og Specialarbejdernes Arbejds-

løshedskasse står over for med en meget stor kontingentforhøjelse til arbejdsløshedskassen pr. 1. april?“

**Chr. Madsen:** Som medlem af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse har jeg fået meddelelse om, at arbejdsløshedskontingentet skal forhøjes med 1 kr. 85 øre pr. uge. Heraf er det meningen at man vil pålægge medlemmerne at betale de 85 øre og derudover antagelig tage 40 øre fra en fond; resten af beløbet vil man senere se at skaffe udveje for. Hvordan slutresultatet end bliver, betyder det i hvert fald en kontingentforhøjelse til 7 kr. om ugen for alle organiserede arbejdsmænd. Hvis det omregnes til årsbasis, vil det sige, at arbejdsløshedskassens 250.000 medlemmer vil komme til at betale et beløb på 90-100 mill. kr. om året som udgift til den arbejdsløshed, de har. Der tales meget om fuld beskæftigelse, om høj beskæftigelse og om overbeskæftigelse i det høje ting; men når man nu hører, at arbejdsmændene alene skal bære 90-100 mill. kr. om året i udgift til deres arbejdsløshed, får man dog en opfattelse af, at der trods alt stadig væk opretholdes en stor arbejdsløshed. Jeg finder, at en sådan udgift er en urimelig byrde at lægge over på en enkelt samfundsgruppe. Det er urimeligt, at disse 250.000 arbejdsmænd skal betale så stort et beløb for den pletvise arbejdsløshed, der er her i landet. Det er derfor, jeg tillader mig at spørge den højtærede arbejdsminister, om han har overvejet at gøre noget ved den økonomiske situation, som Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er i.

**Arbejdsministeren (Erling Dinesen):** Jeg er opmærksom på, at visse arbejdsløhedskasser, derunder også Arbejdsmændenes og Specialarbejdernes Arbejdsløshedskasse, har en forholdsvis anspændt økonomi. Hvad især angår denne kasse, er jeg vidende om, at der for tiden er forhandlinger i gang mellem kassen og arbejdsdirektoratet om fastsættelse af det kontingent, der skal